

آندوسکوپ

بعد از آندوسکوپی

پس از آندوسکوپی، شما را به ریکاوری منتقل می کنند تا اثر داروی بیهوشی از بین رود. ممکن است نیم ساعت یا بیشتر در ریکاوری بمانید. تا زمانی که اثر آرامبخش کامل از بین برود، ممکن است از نظر ذهنی هوشیار باشید، اما حافظه، زمان واکنش و قضاوت شما ممکن است مختل شود. کسی را پیدا کنید که شما را به خانه برساند. همچنین ممکن است لازم باشد یک روز را از محل کار خود مرخصی بگیرید

هنگامی که در خانه هستید، ممکن است برخی علائم و نشانه های خفیف و ناراحت کننده را پس از آندوسکوپی تجربه کنید، مانند:

نفخ و گاز

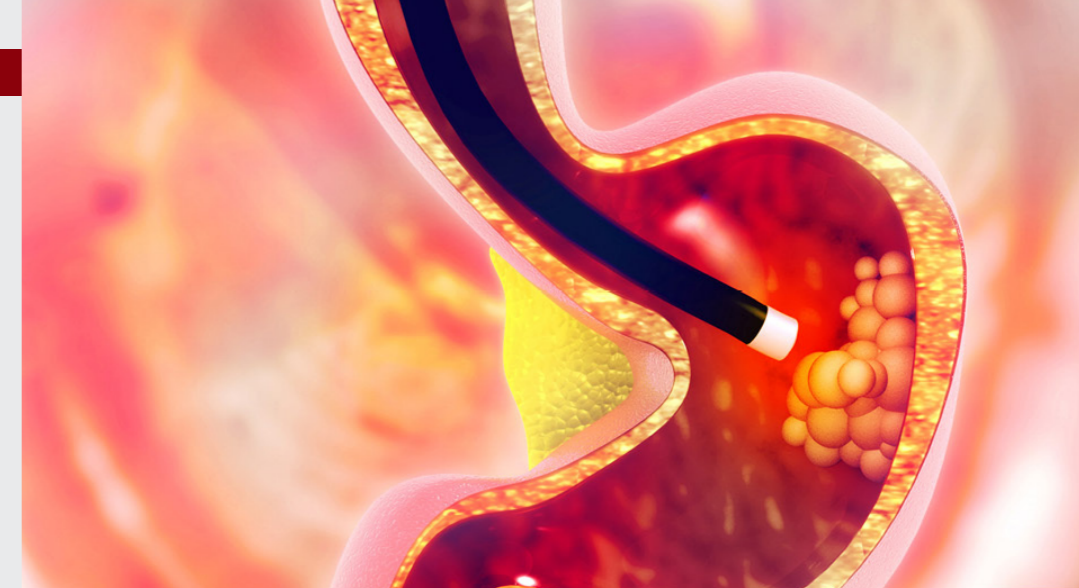
دل پیچه

گلو درد

این علائم و نشانه ها با گذشت زمان بهبود می یابند.

نتایج

زمان دریافت نتایج آندوسکوپی به وضعیت شما بستگی دارد. به عنوان مثال، اگر پزشک شما آندوسکوپی را برای جستجوی زخم انجام داده باشد، ممکن است بلافاصله پس از عمل، یافته ها را در اختیار شما قرار دهد. اگر نمونه بافت (بیوپسی) جمع آوری کند، ممکن است لازم باشد چند روز منتظر بمانید تا نتایج را از آزمایشگاه دریافت کنید. از پزشک خود بپرسید که چه زمانی می توانید انتظار نتایج آندوسکوپی را داشته باشید. لازم به ذکر است که اگر آندوسکوپی یافته مهمی مانند زخم پیشرفته یا احتمال بدخیمی را نشان دهد، ضمن اطلاع به بیمار و همراه وی، روند دریافت جواب تسریع می شود.

هنگامی که پزشک آندوسکوپ را از مری شما عبور می دهد:

یک دوربین کوچک در نوک آن تصاویر را به یک مانیتور منتقل می کند. پزشک شما این مانیتور را تماشا می کند تا به دنبال ناهنجاری در دستگاه گوارش فوقانی شما باشد. اگر ناهنجاری هایی در دستگاه گوارش شما یافت شود، پزشک ممکن است تصاویری را برای معاینه بعدی ثبت کند.

فشار هوای ملایم ممکن است به مری شما دمیده شود تا دستگاه گوارش شما باد شود. این به آندوسکوپ اجازه می دهد تا آزادانه حرکت کند. و به پزشک اجازه می دهد تا به راحتی چین های دستگاه گوارش را بررسی کند. ممکن است از هوای اضافه شده احساس فشار یا پری کنید.

پزشک ابزارهای جراحی مخصوصی را برای جمع آوری نمونه بافت یا برداشتن پولیپ از طریق آندوسکوپ عبور می دهد. وقتی پزشک معاینه را تمام کرد، آندوسکوپ به آرامی خارج می شود. آندوسکوپی معمولاً ۵ تا ۱۵ دقیقه با توجه به شرایطتان طول می کشد.

آندوسکوپی

■ بررسی اجمالی

آندوسکوپی روشی برای بررسی دستگاه گوارش فوقانی می باشد. این کار به وسیله دوربینی کوچک که در انتهای یک لوله بلند و انعطاف پذیر قرار گرفته است، انجام می شود. آندوسکوپی فوقانی برای تشخیص و گاهی اوقات درمان بیماری هایی استفاده می شود که بر قسمت فوقانی دستگاه گوارش شما، از جمله مری، معده و ابتدای روده کوچک (اثنی عشر) تأثیر می گذارد.

پزشک ممکن است آندوسکوپی را برای موارد زیر توصیه کند:

■ بررسی علائم

آندوسکوپی ممکن است به پزشک در تشخیص این که چه عواملی باعث ایجاد علائم و نشانه های گوارشی مانند تهوع، استفراغ، درد شکم، مشکل در بلع و خونریزی گوارشی شده است، کمک کند.

■ تشخیص

پزشک ممکن است از آندوسکوپی برای جمع آوری نمونه بافت (بیوپسی) جهت بررسی بیماری ها و شرایطی مانند کم خونی، خونریزی، التهاب، اسهال یا سرطان های دستگاه گوارش استفاده کند.

■ درمان

پزشک می تواند ابزارهای خاصی را از طریق آندوسکوپ عبور دهد تا مشکلات سیستم گوارشی شما را درمان کند، مانند سوزاندن رگ خونریزی دهنده برای توقف خونریزی، گشاد کردن مری تنگ شده، برداشتن پولیپ یا برداشتن یک جسم خارجی.

آندوسکوپی گاهی اوقات با روش های دیگر مانند سونوگرافی ترکیب می شود. ممکن است یک پروب اولتراسوند به آندوسکوپ متصل شود تا تصاویر تخصصی از دیواره مری یا معده شما ایجاد کند. سونوگرافی آندوسکوپی همچنین ممکن است به پزشک شما کمک کند تا تصاویری از اندام های غیرقابل دسترس مانند پانکراس ایجاد کند.

■ خطرات

آندوسکوپی یک روش بسیار ایمن است.

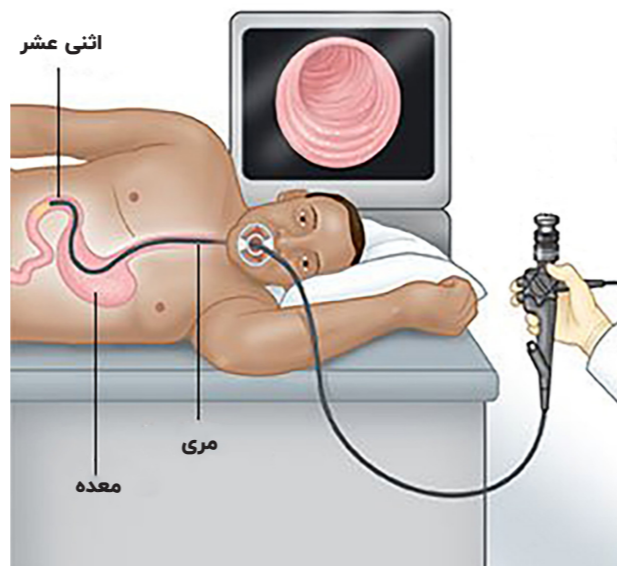
عوارض نادر عبارتند از:

◀ **خون ریزی:** اگر در حین آندوسکوپی نمونه برای انجام آزمایش (بیوپسی) برداشته شود یا اقدام درمانی صورت گیرد، خطر عوارض خونریزی پس از آندوسکوپی افزایش می یابد.

◀ **عفونت:** بیشتر آندوسکوپی ها جهت معاینه و بیوپسی انجام می شود و خطر عفونت کم است. هنگامی که نیاز به اقدامات درمانی دیگری در حین آندوسکوپی باشد، خطر عفونت افزایش می یابد. بیشتر عفونت ها جزئی هستند و با آنتی بیوتیک قابل درمان هستند. در صورتی که در معرض خطر عفونت بیشتری قرار داشته باشید، ممکن است پزشک قبل از عمل به شما آنتی بیوتیک های پیشگیرانه بدهد.

◀ **پارگی دستگاه گوارش:** پارگی مری یا قسمت دیگری از دستگاه گوارش فوقانی ممکن است نیاز به بستری شدن در بیمارستان و گاهی اوقات جراحی برای ترمیم آن داشته باشد. این عارضه بسیار نادر است و به مهارت پزشک نیز بستگی

آندوسکوپی فوقانی

دارد. اگر اقدامات درمانی دیگری مانند گشاد کردن مری برای شما انجام شود، خطر آن افزایش می یابد. شما می توانید با پیروی دقیق از دستورالعمل های پزشک خود برای آماده شدن برای آندوسکوپی، مانند ناشتا بودن و قطع برخی داروها، خطر عوارض خود را کاهش دهید. دستورالعمل های لازم در بخش گوارش موجود می باشد.

علائم و نشانه هایی که باید بعد از آندوسکوپی مراقب باشید عبارتند از:

تب، درد قفسه سینه، تنگی نفس، مدفوع خونی، سیاه یا بسیار تیره رنگ، مشکل در بلع، درد شدید یا مداوم شکم، استفراغ، به خصوص اگر استفراغ شما خونی باشد یا شبیه تفاله قهوه باشد.

در صورت مشاهده هر یک از این علائم فوراً با پزشک خود تماس بگیرید یا به اورژانس مراجعه کنید.

آمادگی

پزشک دستورالعمل های خاصی را برای آماده شدن برای آندوسکوپی به شما می دهد.

- قبل از آندوسکوپی ناشتا باشید. شما باید چهار تا هشت ساعت قبل از انجام آندوسکوپی نوشیدنی و غذا خوردن را متوقف کنید.

- در روزهای قبل از آندوسکوپی باید مصرف برخی از داروهای رقیق کننده خون را متوقف کنید. رقیق کننده های خون ممکن است خطر خونریزی را در صورت انجام برخی روش ها در طول آندوسکوپی افزایش دهند. اگر بیماری های مزمن مانند دیابت، بیماری قلبی یا فشار خون بالا دارید، پزشک دستورالعمل های خاصی در مورد داروهایتان به شما می دهد. قبل از آندوسکوپی در مورد تمام داروها و مکمل هایی که مصرف می کنید به پزشک خود اطلاع دهید.

در طول آندوسکوپی

از شما خواسته می شود که روی یک میز به پشت یا به پهلو دراز بکشید. تیم درمانی تنفس، فشار خون و ضربان قلب شما را کنترل می کند. داروی آرام بخش دریافت می کنید که این دارو به شما کمک می کند تا در طول آندوسکوپی آرام باشید.

پزشک ممکن است یک ماده بی حس کننده را در دهان شما اسپری کند. این دارو گلوی شما را آماده برای قرار دادن لوله بلند و انعطاف پذیر (اندوسکوپ) می کند. ممکن است از شما خواسته شود که از محافظ دهانی پلاستیکی استفاده کنید تا دهان خود را باز نگه دارید.

سپس آندوسکوپ در دهان شما قرار می گیرد. پزشک از شما می خواهد که با عبور از گلویتان، آب دهان را قورت دهید. ممکن است مقداری فشار در گلو احساس کنید.